

Johannes Ernestus Iunior, Dei Gratia, Dux Saxoniae, Iuliae, Cliviae,
Bergae ... Magnificentissimus Rector Academiae Ienensis, L. S. : Ex
omnibus diebus, quos serenior Christianorum orbis, singulisanni vicibus
agere & celebrare solet ... P. P. die april. 24. anni 1614. Ienae

Ienae

Johann Ernst I., Sachsen-Weimar, Herzog

Phil 2° 00268/02 (058)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00006589

urn:nbn:de:urmel-a125b3a5-96da-42b8-a510-e9f3d9ab28568-00005886-15

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

JOHANNES ERNESTUS JUNIOR,
 DEI GRATIA, DUX SAXONIÆ, JULIÆ, CLIVIÆ, BERGÆ,
 LANDGRAVIUS THURINGIÆ, MARCHIO MISNIÆ, COMES DE
 Marca & Ravensburg, Dominus in Ravensstein &c. Magnificentissimus Rector
 Academiæ Jenensis, L. S.

X omnibus diebus, quos serenior Christianorum orbis, singulis anni vicibus festos agere & celebrare solet, nullus mortalibus illuxit hodierno augustinus & sacration, nullus solennior & festivior, nullus dignior, & eminentior;

sive ortum eius longe antiquissimum, & ipsi mundo cœvum respicias, sive seriem annorum nullis retro sæculis interruptam numeres, sive *mythia* & opera DEI humano generi præstata recenscas; sive quæ de istidem nos erudiunt cœlestis doctrinæ mytheria perpendas, sive gaudia & tripudia, quæ assatum ad verè pios & fideles inde redundant, consideres, sive reslorescentem modo Veris adolefcentiam intrare, sive denique novatam revirescentis seu potius reviviscentis & renascentis terræ faciem contemplare. Etenim si mundus hic visibilis DEO machinator & architecto primum fieri coepit sub initium mensis ab Hebræis *Nisan* seu *Abib* dicti, quod Theologorum sentium teporaliteris requelescentis, tum ex eodem resurgens, in ipso statim Adamo non sine conditoris sui nutu obdormiente & evigilante, prodit imago quæpiam Christi cum in sepulchro requiescentis, tum ex eodem resurgens, Evam de latere suo fabricatam agnovit: ita Christus à morte resurgens, ex vulnere quarto decimo ejusdem mensis die, in peccati voragine fraude & perfidia diaboli protracti sunt & abrepti, atque interventu & ope Mediatoris servati, & in gratiam apud amici suæ: nemo est, qui non semina doctrinæ, quæ huic festo propria est & germana, agnoscat jacta, & exordia solennitatis Paschalis deprehendat auspiciata. Quæ quidem primordia tantum abest, ut subsequenter mundi ætatibus fidei inceptor & consummator deteri & imminui permiscerit, ut majorem splendoris accessione eadem subinde exornari & illustrari. Sacramentum quippe Dominicæ omnes sæculi labentis ætates omnis sanctorum spes ad illud renderet solum, qui est expectatio omnium gentium. Hinc cum sub populo Israëlino figuræ & simulacra, quæ Christum à morte reducem honores evelus; minus attenderentur, & metus esset, ne planè tandem neglecta obsolescerent, ceperit DEUS pro eo, quo Ecclesiam suam, amore, complectitur, instituto agni paschalis usui & ejus futura oblivionis & ingratitudinis mala prævertere, ac primum illud & primarium fidei nostræ caput lucæ dignitati suæ restituere, novæque & anniversariæ solennitatis perpetuum observandæ memoriæ ejus consecrare, & ab interitu vindicare, addito liberationis & servitutis Egyptiacæ beneficio stupendo planè & summo, quod non solum divinæ potentie & præsentie erat argumentum viventibus: sed etiam posteris futuræ per Christum redemptionis illustre perquam & æternum documentum. Interea temporis cum ex sapientissimo sacrosanctæ Triadis beneplacito hora adimplendis promissis destinata, nondum appeteret, aliis atque aliis partim vaticiniis, partim typis consilium & decretum suum, de reparanda humani generis salute, DEUS percipiendum proposuit. In typis numeramus virgam Aaronis prius aridam & sterilem, sed unâ eademque nocte proutis florentem & fructus proferentem, Num. 17. Josuam quinquè Canaanæ Reges uno prælio fundentem, & è specula, in quâ, ipso jubente, ob septi ad aliquot horas latuerant, extrados militibus suis dedentem, qui pedibus illorum colla proculearent, Josa. 10. Simlonem robore corporis tanto præditum, ut micribus conclusus Gazeniunt, portas urbis obstructas unâ cum vechibus loco dimoveret, dimotas humeris imponeret, impossitas adumbratas, tot Prophetarum essetis prædictam, gloriosissimè reportavit, multisque resurrexio. tia die post fidei vaticaque redditum. Tandem Testamento veteri, quod umbram futurorum habuit bonorum, ad finem devolutum, apparuit in carne ille quem Paulus *ritus* & *ritus* appellat, Rom. 10. 4. & prædicto nis suæ *ritus* exhibitis potentissimè ostendit, ac corporis è mortuis resuscitati gloriam, egressu è sepulchro non ad aperto, sed lapide obstructo, ingressu ad discipulos jannis non reclusis, sed clausis luculentissimè declaravit. Ac quemadmodum jam ante DEUS verbo suo Pascha consecraverat, & ut Syracides loquitur *ritus* & *ritus*. Sic etiam Christus resurrexio nis suæ trophæo idem nobilitavit & de novo quasi inauguravit. Unde vero per est simile Apostolorum si non scito, saltem nutu hebdomadariæ Judaici Sabbathi festivitatem, ad honorem & memoriæ resuscitati Christi tuendum, in diem solis translatam esse. Hæc ergo, hæc est dies illa, quam fecit Dominus, lætitiæ & exultationis segetem producentis uberrimam: Hæc est illa dies, quam credentium parens Abrahamus videre gestiebat. Hæc die visio est obignata, iniquitas sepulta, mors subacta, Sathanas devictus, Infernus destructus, damnatio abolita, vita & *ritus* in lucem reducta, nostræque carnis resuscitandæ testera relicta fides facta.

Salve festa dies toto venerabilis orbe,

Quæ DEUS infernum viciis, & aspera tenet.

Ecce renascentis testatur gratia mundi,

Omnia cum Domino donare disesse suo.

Hæc & multò plura Victoris nostri benefacta, fideique Christianæ mytheria omni quidem vitæ tempore, secum volvere & revolvere, coram mundo celebrare & prædicare, pietatis est, sed solenniori hoc præstare ratione, & majori cum devotione festivitatis. Agite igitur qui DEUS timentis, qui Christum diligitis, qui immortalitatem expertis, qui beatitudinem desideratis, qui juramenti præstiti memores, sceptræ reverentini Academica, cogitate vobiscum, quid hisce diebus festis vos agere debeat, quid oporteat. Resurrexat caput, resurgant & membra: Christus à mortuis: vos à vitiis: ille è sepulchro, vos peccato mortuos vivere DEO in Christo JESU. Nolite quæso nolite obdare concupiscentis carnis, & membra præbere arma iniquitatis, sed exhibete vos ex mortuis vivos DEO, Rom. 6. 12. scilicet mini phibitione & quæ pro ministris Domini nostri colliguntur sportularum, liberali erogatione. O beatum & sanctum, qui habet partem in resurrectione prima, in hunc mors secunda non habet potestatem, Apoc. 20. 7. 6. P. P. die April. 24. anni 1614. JENÆ.

TPIS JOHANNIS WEIDNERI